

In: *Antilliaans Dagblad*, 4 april 2009

SGB-leerlingen met vlag en wimpel geslaagd!

Vorige week vrijdag was het feest op Scholengemeenschap Bonaire (SGB). Na een week lang aangenaam zwoegen presenteerden de eerste, tweede en derde klassers wat zij tijdens hun workshops in de projectweek hadden gedaan. Het resultaat was overweldigend en er hing een prima sfeer. De leerlingen van de SGB waren er met vlag en wimpel in geslaagd om hun creativiteit geheel binnen het thema SNEL EN TRENDY te houden.

[Beeldverhaal zie: www.roseebentana.com]

Tekst en foto's Christel Cosijn & Richelle van den Dungen Gronovius

De organisatie van de projectweek was in handen van de twee docenten Carolien Laurens (Nederlands) en Karine de Wit (Culturele Kunstzinnige Vorming). Het was duidelijk dat dit niet

hun eerste keer was dat ze een dergelijk evenement organiseerden. Alles was erg goed geregeld, aan alles was gedacht en wanneer de dingen toch even anders liepen dan gepland werd er direct naar oplossingen gezocht. Leerlingen, docenten en ook ouders bleven ondanks het uitlopen

van de presentatie enthousiast reageren op alle onderdelen. Veel lof voor de creativiteit en inzet van de jongeren.

Om 11.00 uur stroomden de leerlingen de aula binnen. Opgewonden geroezemoes verstomde toen de heer Ulysses Locadia, hoofd van de havo-/vwo-afdeling, de spits afbeet en het programma van de presentaties aankondigde. Elke groep kreeg 15 minuten om zijn kunsten te vertonen.

[Swingen op de catwalk]

De workshop van Marbi Frans-Piar betrof een modeshow. Deze leidde direct tot bewonderende reacties waarvan de modellen lachend in twijfel trokken of dit gefluit werkelijk hun geshowde outfit betrof. Snel en trendy waren ze zeker door hun complete gedaanteverandering. De dames hadden kleurrijke gewaagde creaties aan, waren fel opgemaakt en hun swingende loop over de catwalk was

absoluut professioneel te noemen. De workshop Dans onder leiding van de fameuze danslerares Marjorie Krens was uitgegroeid tot een wervelende dansshow. De vrije stijl was erg dynamisch maar ook de salsa had belangstelling, niet in de laatste plaats omdat het een prikkelende dans blijft om naar te kijken, zeker voor de middelbare schooljeugd. Een aantal leerlingen had zonder twijfel vaker gedanst. Met de nodige ambitie zullen zij het nog ver schoppen.

[Dynamische dans]

Stop Motion was een workshop van Karine de Wit die gepresenteerd werd via de beamer op een groot scherm. Verrassend en vernieuwend. De gemonteerde filmbeelden waren schokkerig van opzet en humoristisch om naar te kijken, want ondanks de ernst van de metaboodschap kwam er uit de zaal regelmatig een lachsalvo vooral toen er een leerling slepend over de grond uit de klas werd

verwijderd. Dramatiseren kunnen de leerlingen van de SGB dan ook prima.

[Trendy Romeo & Julia]

Tijdens de workshop van Ilse Stokman voerde men in het kader van snel en trendy de gangsteruitvoering van Romeo en Julia op en leefde het publiek helemaal mee. Het verhaal bleek zoals het bij klassieke literatuur hoort tijdloos en in een handomdraai aan te passen aan het huidige tijdsbeeld. De hippe kleding, zonnebrillen en sigaretten zorgden direct voor de juiste sfeer. De gevallen doden speelden hun rol ook prima en de leerlingen gierden het soms uit. Toch was de beoogde spanning ook regelmatig voelbaar in de stampvolle aula.

Onder leiding van kunstenaar Janice Huckaby werd drijfhout gezocht en tot ware kunstvoorwerpen omgetoverd met een verborgen betekenis. Dat de leerlingen terug moesten grijpen op

hun eigen originaliteit was te zien aan de verschillende manieren waarop het drijfhout was bewerkt. De diverse schilderijen gemaakt onder leiding van Louise van der Zwaag stonden achterin de zaal te pronken. Alle schilderijen waren anders en iedereen had zijn eigen idee erin uitgewerkt.

[Bonaire is hot!]

Aan een kunstproduct gaat altijd een denkproces vooraf dat vaak niet meer zichtbaar is in het eindresultaat. Ter aanmoediging van de jonge kunstenaars kan men volgende keer misschien denken aan het tonen van deze creatieve processen door middel van korte filmopnames of om deze via fotobeeldverhalen vast te leggen. Zodoende kan er ook op het podium welverdiende aandacht naar deze onderdelen uitgaan. Dat het maken van een beeldverhaal diverse kanten heeft merkten Richelle van den Dungen Gronovius en Christel Cosijn

tijdens de presentatie van hun fotoworkshop, toen bleek dat de prachtige in scène gezette fotobeelden niet synchroon liepen aan de bedachte verhalen. De computer liet het afweten maar gelukkig zijn de beeldverhalen binnenkort op de trendy website www.roseebentana.com onder het kopje 'workshop' te vinden.

[Fotograferen is kijken]

De fotoworkshop was de vorige dag voorafgegaan door een kennismaking met de digitale camera. Docent Leo Loozen, die ook tijdens de presentatie tientallen kunstmakers vastlegde, gaf hen de basisinformatie die nodig is om betere foto's te maken. In de nabije toekomst wil hij met een aantal collega's een fotoclub oprichten voor belangstellende leerlingen. Deze hobby biedt tevens gelegenheid om de leerlingen anders naar zichzelf en hun omgeving te leren kijken. Noodzakelijk zijn dan een aantal (6 megapixel) digitale camera's en tevens laptops om

de foto's te leren bewerken. Indien lezers van dit artikel over dergelijk apparatuur beschikken en deze willen doneren voor dit doel, kunnen ze contact opnemen met de heer Loozen via de SGB. De volgende dag lieten Richelle en Christel eerst aan de hand van een aantal foto's uit magazines de leerlingen verhalen maken. Daarna moesten de leerlingen in groepjes zelf verhalen bedenken en daarbij passende foto's maken. De opdracht luidde: emotie vastleggen. Er werd heel erg hard gewerkt maar ook erg hard gelachen. Een groep had bedacht dat er in hun verhaal met stoelen naar elkaar werd gegoid tijdens een vechtpartij. Voordat het juiste beeld tot stand was gekomen, hadden ze wel een kwartier met stoelen boven hun hoofd staan zwaaien. Gelukkig kwam Diana Gevers op tijd langs met een zak pandushi en koud drinken.

Het tegenovergestelde van lichamelijk geweld vonden we terug bij de rappers. Het talent dat geheel onverwachts op swingende beat de zaal in stond te spitten liet merken dat er creatief was gewerkt tijdens de workshop met Robbie Swinkels aan de teksten, muziek en houding op het toneel. De persoon die Freestyle deed was vrijwel direct aan het flowen.

Fluwen ofwel vloeiend teksten opzeggen is echt een hoofdkenmerk voor een goede rapper naast coole kleding en de juiste bewegingen.

[Raptalenten]

Rappen is moeilijker dan je denkt en veel meer dan zomaar wat klanken voortbrengen. Er bestaan verschillende rapstromingen die allemaal hun eigen stijl en eigen codes hebben. De tekst moet een boodschap uitdragen, er moet ritme in zitten en soms mag het ook rijmen maar niet zoals in een gedicht. Street-rap houdt zich bijvoorbeeld vast aan de hiphop. De teksten zijn maatschappijkritisch en vinden hun oorsprong vaak in achterstandswijken. Wordplay-rap legt de nadruk op de woorden zelf. Het gaat er dan meer om dezelfde klanken te combineren die taalgrapjes vormen en worden verwerkt in punchlines. Grimey-rap zijn vaak shockerende teksten op duistere beats die

gebaseerd zijn op emotie. Al klinken raps soms erg grof, door 'te slaan' met woorden (in plaats van met stoelen) kan men de ander een flink pak slaag geven tot grote hilariteit van de luisteraars zonder handtastelijk te worden. Een echte rapper kopieert niet graag maar zoekt zijn eigen identiteit die de basis vormt om zijn eigen stijl verder te ontwikkelen. Rappen is absoluut een kunstvorm om woorden zo bij elkaar te zetten dat het een waar taalkunstwerk wordt. Het is zeker de moeite waard om dit onderdeel nog eens tijdens Nederlands of Papiamentu nader te bekijken. Het daagt jonge taalvirtuozen zeker uit om het eens te proberen. Respect!

[Enthousiasme vanuit het publiek]

En over beats gesproken, belanden we helaas alweer bij het einde van de presentatie met de percussieworkshop. Gedurende een aantal dagen was het getrommel overal te horen en gaf het een veelbelovend geluid voor de

presentatie. En inderdaad, een heuse brassband sloot hard maar ritmisch de ochtend af.

[Daverende afsluiting]

De tevreden gezichten van de jongeren, ouders en leerkrachten spraken boekdelen en we vingenslechts één wanklank op na afloop toen een groepje mopperende leerlingen buiten stond te wachten op een lift. ‘Jammer! Maandag weer gewoon school. Waarom zien leraren niet dat we zo veel sneller leren, over snel en trendy gesproken!’ Inderdaad. Hoelang zal het nog duren voordat SGB-leerlingen tegen elkaar zullen zeggen: ‘Ik heb Rap het eerste uur en daarna Dans, en jij?’